

1914-09-04

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Maappe 86 nr. 69

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Lille Væum 4/9 44.

Kære Joakim Rodgård

Jeg har i den sidste tid gæst
og arbejdet med noget inde
i mig selv, og nu er jeg kom-
men så vidt med det, at jeg
tror jeg har lod til, ja ikke
godt kan lade være at sige dig
hvad det er.

Du husker det neppe, men det
var en aften i '95 - vi sad uden
for hoveddøren på Klevanggård -
hvor jeg sagde til dig at jeg havde
et stort ønske om at du skulde
male en altertavle til frimenig-
heden i Rødding, (og jeg var end-
da også så dristig at nævne et
^{som dengang faldt så meget for mig}
Bonne 2 Mosebog 14. Herren vil selv
kæmpe for eder, men I skal være
stille. Og du så at det var godt.)

Da de nu for en 5-le år siden
fik bygget kirke der nede gik
Turken hen og forværede dem
en altertavle. Det skal være

Opstandelaen".
De allesfleste i menigheden var
forskralede over den og ønskede
den langt borte, men der var
noget af de store - der holdt
på at den skulde blive, da de
nu havde fået den. *

Og den staj der jo endnu: et levende
lig, som man hurtigst mulig tager
øjnene bort fra, og som ikke en
eneste - det tør jeg sige - kan hente
den mindste trøst eller lys fra.

Da jeg nu for nogle uger siden
kom ind i Kirken, og modtes
af dette gruelige billede, gjorde
det mig så inderlig ondt, at
de dernede i denne trange
trange tid, ikke havde et billede
over altret der kunde glæde og
trøste deres øje og sjæl, når
de samles derinde. Og jeg har
siden tænkt og tænkt der på.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 69

Ma' jeg fortælle jer en lille der
erede fra som her gjort os så godt.
Præsten hedder Lyske her. Han
og Konen var oppe i Lyske for at
vunde Kæftin. De var ikke nået hjem
den stenge loirag da der mobiliserede.
Den loirag og loirag glemmes ikke
af nogen derude. —
Løirag morgen samledes folk ved Kirken,
de måtte der ind selv om der ingen
præst var. Og der holdt de gudstjeneste
som de kunde bedst. Og det blev holdt.
Næste loirag var Lyske's hjemme og
som vilde præke som vanligt. Men
da der var begyndt på disse aldeles
vilkaerlige fængslinger, var adskillige
blevet rædde og rædde på det træffe
til at lade være med gudstjeneste.
Lyske's blev kedde af det og bedrøvede
man turde ikke gå imod, og begyndte
at ordne stuerne for der at holde
altidgang ganske stille. Men da kom
af. Jakob Kløpperborg fra Starrebjerg.
nej, hvad var dette her dog? de skulde
over i Kirken som de plejede, - bare
alltid gå der borte vej og ikke være
rædde" og han fik svaret op i
præsten så han sande: ja, lad os